

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 16/11/2023

TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 7

NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ

(BÀI 28)

Người thế gian khác biệt với Phật Bồ Tát chính là mê và giác. Chúng sanh thì mê mờ mù mịt còn Phật thì hoàn toàn giác ngộ. Sự mê lầm ấy bị chi phối bởi tình chấp.

Hòa Thượng nói: ***“Phật Bồ Tát giác ngộ và có trí tuệ. Phàm phu thì mê hoặc, ngu si, không có trí tuệ. Tư tưởng kiến giải của phàm phu không thể thoát khỏi cảm tình.”***

Phật độ chúng sanh không phải vì thương cảm. Thương cảm chính là *“cảm tình dụng sự”*. Ngài đã rời xa điều này nên Ngài đạt được trí tuệ viên mãn.

Chúng sanh có cảm thì Phật liền có ứng. Cảm ứng đó tương thông qua tâm. Vậy thì chúng ta hãy bắt đầu từ tâm chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, chánh giác, từ bi. Tuy nhiên, vì chúng sanh mê mờ nên cho rằng phải khởi cảm xúc và làm theo cảm xúc thì mới là đúng.

Người quá lộ liễu *“cảm tình dụng sự”* thì có biểu hiện là thuận ta thì được, nghịch ta thì không. Người giác ngộ thì thuận theo chuẩn mực.

Cho nên, chúng ta làm việc cho chúng sanh không nên vì xúc động hay vì cảm tình mà làm. Chúng ta phải dùng lý trí, trí tuệ, từ bi nhưng hết sức phương tiện. Người ta không tìm thấy con đường đạt đến hạnh phúc thì mình giúp họ nhận ra con đường đó.

Chúng sanh mê lầm chấp trước nên cảm thấy Phật, Chúa hay Thánh A La quan tâm đến người này mà không quan tâm đến người kia. Họ cho rằng người nào tin theo và cung phụng các Ngài thì sẽ được đối xử tốt. Nếu như thế thì các Ngài không phải là đáng tối cao.

Vì cái nhìn phiến diện, vọng tưởng và theo cảm tình nên chúng ta mới cho rằng các Ngài có sự thiên vị. Đó là cái nhìn sai lầm. Phật Bồ Tát và các đấng sáng tạo tôn giáo đã vượt qua ngưỡng đối đãi của cảm tình. Trong *“Tứ Y Pháp”* Phật dạy rằng *“Y Trí Bất Y Thức”* nghĩa là nương tựa vào trí tuệ chứ không nương tựa vào cảm tình.

Đã từ lâu vào ngày Hiến Chương Nhà Giáo Việt Nam 20-11, các Thầy Cô trong Hệ Thống Khai Minh Đức đã không nhận quà tặng. Phản tỉnh điều này nên tôi cũng làm như vậy. Đối với việc tri ân, cần phải nâng lên một tầm cao, tức là lấy việc hoàn thành tốt sứ mạng của mình ở mỗi cấp bậc quản lý hay vai trò công tác để tri ân, báo ân.

Hòa Thượng dùng cả đời nghe lời và thật làm theo Thầy của mình để tri ân. Hơn 90 tuổi mà Ngài vẫn nhắc lời của Lão Cư Sĩ Lý Bình Nam: **“Ngày xưa khi tôi cầu học ở Đài Nam. Lúc mới gặp, Thầy nói với tôi rằng: Một là từ nay về sau, chỉ nghe lời Thầy giảng, hai là tất cả những gì muốn đọc, muốn xem phải có sự cho phép của Thầy, ba là những gì đã học trước đây, xem như là đồ phế thải. Nếu đồng ý thì ở lại đây và tuân thủ trong năm năm.”** Hòa Thượng đã chấp nhận các điều kiện này. Đúng là người học trò muốn thành công phải có người Thầy như vậy mà người Thầy muốn dạy thì phải có học trò nghe lời như vậy. Chúng ta thấy quan hệ thầy trò không phải là quan hệ “*cảm tình dụng sự*”.

Nếu chúng ta không thường xuyên phản tỉnh thì trong đời nhân xử thế, đối người tiếp vật của mình chỉ là “*thế tình dụng sự*” tức là dùng tình cảm thế gian để làm việc. Tình cảm thế gian chỉ là vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, chỉ là “*cái ta và cái của ta*”.

Bà Cư sĩ Hứa Triết là tấm gương không phân biệt chấp trước. Bà từng nói: “*Xung quanh tôi là những người đau khổ nên tôi phải là người gần gũi, tiếp cận với họ thì mới có thể giúp đỡ được họ.*”

Gần đây mọi người khảo nhau rằng thầy Thái nói chuyện với đồng tu Việt Nam rồi gửi đường link cho nhau xem. Hãy xét xem, mình có cảm tình dụng sự và chạy theo danh vọng lợi dưỡng không? Bản dịch lời thầy Thái dạy về “*Con đường dẫn đến Hạnh phúc nhân sinh*”, sao mình không nghe? Bây giờ lên đó nghe thầy giảng trực tiếp tiếng Hoa hay sao? Dù có người phiên dịch hiện trường, cũng không thể dịch hết ý.

Nói đến đây, tôi nhớ lời Hòa Thượng chỉ dạy khi có người hỏi: “*Thưa Ngài, thế nào là thiện, thế nào là ác?*” Ngài bảo ác chính là làm việc gì mà có khởi niệm “*tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, ta và cái của ta*”.

Trong tất cả các diễn đàn, tôi chưa bao giờ suy nghĩ phải nói gì. Tôi không làm với tâm mong cầu, tâm được mất, tâm thành bại, tâm tốt xấu mà chỉ là nỗ lực hết sức mình. Người xưa nói “*Nhất niệm bất sanh tất dị thành*” – không có một ý niệm khởi lên thì đó mới là thành.

Cho nên ý nghĩa của chữ “*cảm tình dụng sự*” rất rộng, nằm trong mỗi tầng bậc cuộc sống. Phải dùng trí tuệ để soi chiếu thì mới nhận ra. Để có được trí tuệ sáng suốt ấy, chúng ta phải xa rời tập khí. Tuy nhiên, chúng ta đang bị tập nhiễm quá dày, quá nặng chi phối cho nên động thái của tâm và của thân đều rơi vào vọng tưởng phân biệt chấp trước.

Phật Bồ Tát nhìn chúng sanh với mình là một thể, không phân biệt màu da sắc tộc. Còn chúng ta luôn thấy sự khác biệt. Vì thấy khác biệt nên phàm phu luôn là dùng cảm tình để đời nhân xử thế, đối người tiếp vật.

Cho dù chúng ta ở đẳng cấp học vị nào, nếu tri kiến của chúng ta vẫn nằm trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì vẫn coi là “tà tri tà kiến”. Người chánh tri chánh kiến thì không dùng cảm xúc, cảm tình để xử lý tình huống.

“*Cảm tình dụng sự*” khi làm việc thì không thể có đối đãi bình đẳng. Mè đậu này ngon hơn và miếng đậu này to hơn thì dành cho người thân của mình, còn miếng đậu ở mè trước bị già, chua nên cứng hơn thì đem cho người. Vậy mình có mê lắm không? Chắc chắn là mê!

Hòa Thượng chỉ dạy nếu mình không có trí tuệ thì mượn nhờ trí tuệ của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền. Thông qua tấm gương của Phật Bồ Tát Thánh Hiền hay tấm gương đạo đức dân tộc ta, mà học tập và làm theo thì chắc chắn không thể sai.

Ngược lại, nếu làm theo cách của mình sẽ dẫn đến sai lầm, đến khi sai lầm quá nghiêm trọng, hết cứu chữa rồi mới thấy mình ngu dại và si mê. Việc này rất khó vì mọi người cũng đều là phàm phu. Một khi cơ hội đến, ta phải đề phòng cái danh bởi nó luôn tiềm tàng, len lỏi như căn bệnh ung thư. Nếu các tế bào ung thư đã xâm chiếm hết các tế bào lành thì không cách gì cứu chữa cả.

Từ lâu tôi khuyên mọi người cũng chính là khuyên tôi rằng: Đừng bao giờ cho mình có cơ hội gần “*tài sắc danh thực thùy*” vì cứ gần là dính mắc, là ô nhiễm và kết quả là đáng luân hồi và đáng đọa lạc thế nào thì luân hồi và đọa lạc như thế đó.

Lẽ ra chúng ta phải tốt hơn vì đã được tiếp nhận giáo lý Thánh Hiền. Tuy nhiên, chỉ vì tập nhiễm mà chúng ta đánh mất đi cái vốn dĩ thuần tịnh thuần thiện trong tự tánh. Khi có cơ hội thì nhiễm càng lúc càng nhiều thậm chí là trong bất tri bất giác, từ một việc nhỏ rồi dần dần thành việc lớn, con người ta rơi vào danh vọng lợi dưỡng từ lúc nào không hay.

Hòa Thượng nói: “***Phàm phu chỉ là cảm tình dụng sự, Cảm tình là phân biệt vọng tưởng chấp trước cho nên đón nhận kết quả vô cùng khác biệt.***” Chúng ta có thể xem thấy rõ ràng rằng kết quả đang diễn ra hằng ngày, chứ không cần phải chờ đến đời sau.

Hòa Thượng cũng khẳng định phàm phu thông thường chìm đắm trong tình chấp nên không thể thấy hoặc cảm nhận được sự việc này. Cho dù là có nhiều người khuyên bảo cũng rất khó để thay đổi được.

Cho nên chúng ta là người học Phật không phải để biết thêm một mớ kiến thức hay đi đàm huyền thuyết diệu mà là ngày ngày phải phản tỉnh và đối chiếu. Hằng ngày mình làm có đúng với lời dạy của Phật Bồ Tát Thánh Hiền không. Hằng ngày, khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế đối người tiếp vật, hành động tạo tác của mình giống chuẩn mực của Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền hay là giống phàm phu. Việc này rất quan trọng!

Trên kinh Phật dạy: “Sau khi chúng được quả A La Hán rồi thì mới có thể tin tưởng vào cách nghĩ cách thấy của chính mình”. Hòa Thượng khẳng định chỉ có A La Hán là người chứng được quả Tứ Thánh thì tư tưởng kiến giải của họ mới chính xác.

Còn hiện tại chúng ta là phàm phu nên nếu mình quá tự tin vào cái thấy cái biết của mình thì sẽ dẫn đến nhiều sai sót. Có những sai sót có thể cứu vãn được nhưng có những sai sót không thể cứu vãn được./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!